

Hi havia una vegada
 No hi va haver cap vegada
 Fins que una vegada va passar

دردی
 بے شمار
 دردی ہی دردی

Damasc, una ciutat amb 1.834.740 habitants i jo.
 M'agradava el nostre pis davant per davant de
 la Biblioteca Assad. I encara m'agradava més la
 vista des de l'habitació.

A la muntanya, amb lletres blanques i lluminoses,
 hi veig: «Síria al-Assad».

Era el primer que veia de bon matí i el darrer
 que contemplava abans d'anar a dormir.

تحت إشراف وزارة الثقافة السورية
 دمشق - ٢٠١١

«سوريا الأسد»
 من تصميم الفنانة هبة

سوريا
 من تصميم الفنانة هبة
 دمشق - ٢٠١١

El meu pare té sis germanes i ell és l'únic noi, per això vivíem amb els avis i la Samiha, germana de l'avi. La Samiha ens havia criat i sempre es llevava la primera, quan sortia el sol, per a resar i anar a passejar amb la Rajaa, la veïna. De tornada collia gessamí i el posava en una safata, al costat de la tetera de te verd. Era el seu ritual, cada matí.

۱۰. هاتو دوتو نونو دوتو تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا
 تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا تادتا

A l'escola havíem de formar cada dia, de bon matí i a l' hora del pati. Primer dèiem: «Al-Assad és etern», abans de: «bon dia». I tot seguit, altres consignes del Partit Baas. Aquest era el meu ritual escolar, cada matí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

La mare ens despertava d'hora i
posava la ràdio.

Sento la veu de la cantant Fairuz.

كأنه يهمني من أين أتيت
كأنه يهمني من أين أتيت

A casa teníem llums de cristall a totes les habitacions. Eren enormes.

Em poso a sota i espero que caigui un penjoll de vidre.

Això li havia passat algun cop a la dona de la neteja i els havia de tornar a penjar. Sempre m'havia volgut fer unes arracades i un collaret amb aquells vidres.

• الفورا على تعاليقها على الكور.
والأسف والآنوا كانوا الكورهم

، انذاني طريقي حتى أو قلاصة قلاصة منها أصلي لعلي الضخمة، الضخمة
أقف تحتها منتظرة أن تمطر من حنايرها التي تستأثرني

ناتنا. أحنا. بعض

من الكور يستأثرني تسقطت تسقطت
عرفت في كل غرفة من غرف المنزل التي لم تكن في
عرفت في كل غرفة من غرف المنزل التي لم تكن في

Del títol original en alemany:
Eine Träne. Ein Lächeln. Meine Kindheit in Damaskus
Publicat per:
© Weissbooks GmbH Frankfurt am Main 2016
All rights reserved

© del text i de les il·lustracions: Luna Al-Mousli, 2018
© de la traducció: Montserrat Franquesa Gòdia, 2018
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2018
C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: novembre de 2018
ISBN: 978-84-1303-030-2
DL: L 1.218-2018
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

◀ imprès a lleida ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.